

Edward Dąbrowski, Krzysztof Onzol

Drzewica, gm. Bytnica, woj.
zielonogórskie. Stanowisko 6

Informator Archeologiczny : badania 12, 55-56

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DĄBROWKA, gm. Klenica
woj. zielonogórskie
Stanowiska 9, 10, 13, 14, 14a, 20

Muzeum Ziemi Lubuskiej
Towarzystwo Miłośników
Głogowa

Badania prowadził dr Andrzej Marcinkian. Finansował Wojewódzki Zarząd Inwestycji Rolnych w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań. Osady otwarte ludności kultury łużyckiej z epoki brązu i wczesnej epoki żelaza.

Stanowiska: 9, 10, 13

Łącznie przebadano obszar około 4 arów odkrywając bardzo nikiłe ślady osadnictwa z III-IV okresu epoki brązu.

Stanowisko 14

Na obszarze 1,5 ara odkryto 8 jam z zawartością ceramiki i węglami drzewnymi. Osadę, a raczej obozowisko datować można na IV-V okres epoki brązu.

Stanowisko 14a

Na obszarze 2 arów wystąpiło 17 jam różnej wielkości wypełnionych szarą, szarobrunatną ziemią z węglami drzewnymi i ceramiką. Osadę datować można na IV okres epoki brązu.

Stanowisko 20

Na obszarze 3 arów odkryto ślady prostokątnego budynku mieszkalnego oraz 7 jam różnej wielkości i kształtu wypełnionych ceramiką, polepą i węglami drzewnymi. Osada pochodzi z wczesnej epoki żelaza.

Materiały i dokumentacja z tych prac ratunkowych znajdują się u Konserwatora Zabytków Archeologicznych na woj. zielonogórskie.

Prace na st. 14, 14a i 20 będą kontynuowane.

DOBCZYCE
woj. krakowskie
Stare Miasto

patrz
późne średniowiecze

DOLICE
woj. szczecińskie
DRZEWICA, gm. Bytnica
woj. zielonogórskie
Stanowisko 6

patrz
uzupełnienia 1978
Muzeum Ziemi Lubuskiej
w Zielonej Górze

Badania prowadzili mgr Edward Dąbrowski i mgr Krzysztof Onzoi /autor sprawozdania/. Finansowało Muzeum Ziemi Lubuskiej w Zielonej Górze. Pierwszy i ostatni sezon badań. Osada. V okres

epoki brązu - okres przedrzymski. Pole orne z okresu przedrzymskiego oraz z późnego średniowiecza i czasów nowożytnych.

Stanowisko położone jest około 100 m na wschód od ostatnich zabudowań wsi Drzewica i 50 m na północ od drogi do Bytnicy. Obiekt silnie zniszczony przez eksploatację piasku. Na przebadanym obszarze 70 m² ujawniono pięć jam oraz ślady dwóch poziomów orki. Pod grubą warstwą współczesnego, piaszczystego humusu zaobserwowano pierwszy poziom orki wraz ze śladami bruzd oddzielających od siebie poszczególne zagony o szerokości 4,5 m. Drobnym materiałem ceramicznym z tego poziomu wskazuje, iż czas uprawy zagonów przypada na schyłek późnego średniowiecza i czasy nowożytne, nie później jednak niż do przełomu XVII i XVIII wieku. Pierwotny poziom rolniczego użytkowania odkrytego odcinka byłej uprawy miał miejsce we wczesnym i środkowym okresie lateńskim. Interesujące jest, iż kierunek orki przebiegał niemal identycznie jak na poziomie pierwszym, po linii północ-południe. Najstarszym obiektem na stanowisku była niewielka jama /nr 4/ zawierająca wyłącznie materiały ceramiczne kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu. Pozostałe jamy, o trudnej do ustalenia funkcji /jedna być może stanowiła wędzarnię lub dziegiarnię/ odpowiadają chronologicznie pierwotnemu poziomowi rolniczego użytkowania terenu, przy czym w jednym przypadku stwierdzono dodatkowo także ceramikę z okresu halsztackiego.

Badania zakończono.

DUBIE, gm. Krzeszowice
woj. krakowskie

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadził mgr Stanisław Kowalski wraz z zespołem. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Osada /? / z epoki brązu /kultura łużycka? /.

Stanowisko leży w miejscu znanego naturalnego odsłonięcia martwicy wapiennej w dolinie Raclawki, na terenie rezerwatu przyrodniczego /"Rezerwat Doliny Raclawki"/. Dno doliny wyścielają wielometrowej miąższości utwory rzeczne, wśród nich poziomy wspomnianej martwicy. Stwierdzono m.in., że widoczny już w odsłonięciu naturalnym, poziom starej próchnicy holocenińskiej zawiera nieliczne fragmenty naczyń glinianych i sporą ilość węgla drzewnego. Ze względu na fragmentaryczność i nietypowy charakter materiału zabytkowego brak jest podstaw do dokładniejszego datowania i interpretacji stanowiska. Można jedynie przypuszczać, że chodzi tu o krótkotrwałe osadnictwo wczesnej fazy kultury łużyckiej.

Dalsze badania powinny określić zasięg i chronologię osadnictwa.